

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 27 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก หลายคนอาจมีความรู้สึกเหมือนประกาศสาบาถูกในบทอ่านแรกที่เราเพิ่งได้รับฟังในวันนี้ บางคนอาจเคยถามตนเองว่าทำไมจึงต้องมีความอยุติธรรม การเอาวัดเอาเปรียบ และการกดขี่ข่มเหงเกิดขึ้นทั่วทุกหนแห่งบนโลกนี้? ทำไมจึงมีการทำลายและความทารุณโหดร้ายมากมายเช่นนี้? ประกาศทูตพระเจ้าในทำนองเดียวกันว่า **“ใจพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้าเห็นการชั่ว และมองเห็นความยากลำบาก ทั้งการทำลายและความทารุณก็อยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า”** (ฮบก 1:3) แม้ว่าเวลาจะผ่านไปหลายพันปี คำพูดของประกาศสาบาถูกดูเหมือนว่ายังคงเป็นจริงในโลกปัจจุบัน ในด้านหนึ่งเราอาจได้ยินนักการเมืองพูดถึงนโยบายและแนวทางการบริหารประเทศแบบใหม่ที่เน้นความเสมอภาค เอกภาพ และเสรีภาพของพลเมืองทุกคน ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศโดยทางใดทางหนึ่ง แต่ในอีกด้านหนึ่งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ประโคมข่าวของความรุนแรงและการทำลายล้างที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่มีวันหยุดหย่อน การโจมตีฝ่ายตรงข้าม การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ผู้คนนับล้านในประเทศแถบแอฟริกาต้องอดอยากหิวโหยเนื่องมาจากความเห็นแก่ตัว การทุจริตของนักการเมืองและความวุ่นวายของสังคม สมาชิกศาสนาหนึ่งยกพวกเข้าถล่มสมาชิกอีกศาสนาหนึ่ง เผาวัดวาอาราม เช่นฆ่าพระสงฆ์กับฆราวาสเป็นว่าเล่น บางคนอาจถามว่า **“พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหนในสถานการณ์แบบนี้?”** ทำไมพระองค์จึงทรงปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นโดยไม่ปกป้องคุ้มครองลูกๆ ของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้? หลายคนรู้สึกหดหูใจและสิ้นหวัง ไม่อยากทำอะไรทั้งสิ้น นอกจากหนีไปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้

อย่างไรก็ตาม ถ้าเราฟังถ้อยคำของประกาศสาบาถูกดีๆ เราจะพบว่าท่านพูดถึงอนาคตที่เต็มไปด้วยความหวังด้วยเหมือนกัน ท่านพูดถึงนิมิตที่ **“รอเวลาของมันอยู่ มันกำลังรีบไปถึงจุดหมาย มันไม่มูสา ถ้ามันชักช้าอยู่ ก็จงคอยสักหน่อย มันจะมาถึงอย่างแน่นอน”** (ฮบก 2:3) จากนั้นท่านจึงพูดถึงศีลธรรมประการหนึ่งว่า **“ผู้ที่จิตใจไม่ชอบธรรมจะล้ม แต่ว่าคนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์”** (ฮบก 2:4) ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน คนที่ไม่มีความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าจะพินาศ ในขณะที่คนดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์จะพบกับความรอดพ้น ท่านประกาศมั่นใจว่าสิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนโดยไม่ชักช้า

คล้ายๆ กันในพระวรสารวันนี้ บรรดาศิษย์ขอให้พระเยซูเจ้าเพิ่ม **“ความเชื่อ”** (ลก 17:5) ให้พวกเขา คำขอเรื่องนี้สะท้อนถึงความรู้สึกของคริสตชนสมัยเริ่มแรกบางแห่ง ซึ่งอาจเป็นชนกลุ่มน้อยที่กำลังถูกเบียดเบียนข่มเหง สำหรับพวกเขาอนาคตดูเหมือนว่าจะมืดมนไปหมด สิ่งที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถยึดหยัดต่อไปอีกได้คือ ความเชื่อที่เข้มแข็งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เราต้องเข้าใจด้วยว่าความเชื่อที่บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าร้องขอไม่ใช่ความรู้เกี่ยวกับหลักคำสอน

ที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น แต่เป็นความไว้วางใจและความมั่นใจที่ไม่สั่นคลอนว่าพระเจ้าทรงอยู่ใกล้พวกเขา แม้เมื่อดูเหมือนว่าพระองค์ทรงอยู่ห่างไกล พระองค์จะทรงคอยดูแลพวกเขาผู้เป็นประชากรของพระองค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าความเชื่อจะทำให้คริสตชนปราศจากความทุกข์ยากลำบากในชีวิต การดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสารอย่างจริงจังไม่ใช่เรื่องง่ายเลย จริงอยู่ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะดูแลเอาใจใส่เราผู้เป็นลูกๆ ของพระองค์ แต่พระองค์ไม่ได้ทรงสัญญาว่าชีวิตของเราจะปราศจากความเจ็บปวดหรือความทุกข์เดือร้อน หรือแม้แต่ความตายที่รุนแรง และปัจจุบันทันด่วน เราต้องไม่ลืมว่าพระเจ้าเองไม่ได้ทรงวางแผนพระบุตรของพระองค์ไว้ แต่ทรงส่งพระองค์ลงมาเพื่อช่วยเราให้รอดพ้นโดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน สิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาคือ ด้วยความเชื่อและความไว้วางใจที่ลึกซึ้งในพระองค์ เราจะสามารถเผชิญหน้ากับความทุกข์ยากลำบากที่ประดังเข้ามาในชีวิตเราได้ด้วยความมั่นใจ เราจะสามารถยอมรับสิ่งเหล่านั้นด้วยจิตใจที่สงบเพื่อร่วมส่วนในพระทรมานของพระเยซูเจ้าและเพื่อเห็นแก่ความรักของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้านายที่แท้จริงของเรา

ในฐานะผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ของพระองค์ เราต้องพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เราสามารถทำได้เพื่อเห็นแก่พระองค์ ความรักและการรับใช้พระองค์ของเราจะต้องเป็นแบบที่ไร้เงื่อนไข เราต้องไม่ทำอะไรเพื่อหวังผลตอบแทนจากพระองค์ เราควรตระหนักอยู่เสมอว่าสิ่งที่พระเจ้าประทานให้กับเรานั้นมากมายและมีค่าเกินกว่าที่เราจะสามารถตอบแทนพระองค์ได้แม้ว่าในโลกนี้หรือโลกหน้า แม้ว่าเราจะทำงานหนักตลอดชีวิตเพื่อทดแทนพระคุณของพระองค์ เราก็ไม่สามารถตอบแทนได้ทั้งหมด ชีวิตของเราที่พระเจ้าประทานให้ด้วยความรักและชีวิตของพระบุตรของพระองค์ที่เสด็จลงมาเพื่อไถ่บาปเรานั้นยิ่งใหญ่และล้ำค่าเกินกว่าที่เรามนุษย์จะหาสิ่งใดมาตอบแทนได้ ดังนั้น เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงบอกเราในพระวรสารวันนี้ว่า **“เมื่อท่านได้ทำตามคำสั่งทุกประการแล้ว จงพูดว่า ‘ฉันเป็นผู้รับใช้ที่ไร้ประโยชน์ เพราะฉันทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น’”** (ลก 17:10)

พี่น้องที่รัก ท่ามกลางโลกที่ดูเหมือนว่าจะเต็มด้วยความทุกข์ยากลำบาก ความรุนแรง และการทำลายล้าง ให้เราก้าวเดินไปพร้อมกันด้วยความหวังและความไว้วางใจในการดูแลเอาใจใส่ของพระเจ้า ผู้ **“ประทานจิตที่บันดาลความเข้มแข็ง ความรัก และการควบคุมตนเองแก่เรา”** (2 ทธ 1:7) เราต้องไม่ **“อายที่จะเป็นพยานถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”** (2 ทธ 1:8) เราต้องกล้าเผชิญหน้าและประณามค่านิยมทางโลกที่ผิดๆ แม้ว่าเราต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพันเท่านั้นยังไม่พอเราต้องกล้าประกาศค่านิยมแห่งพระวรสารและเป็นหนึ่งเดียวกับทุกคนที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเห็นแก่ข่าวดีของพระเยซูเจ้า ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดเพิ่มและทำให้ความเชื่อของเราแต่ละคนเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น และสอนเราแต่ละคนให้รู้จักใช้พระพรที่พระองค์ประทานให้ รับใช้พระองค์และเพื่อนมนุษย์ที่เป็นทุกข์เดือร้อนอย่างกล้าหาญและซื่อสัตย์ตลอดไป **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**